

Liga lesní moudrosti kmen Trilobit

Výroční zpráva za rok 2016

Ohlédnutí za rokem 2016

Stále je to bezva

Tento rok jsme toho zažili opravdu hodně. Spousta akcí by se neobešla bez pomoci mnoha rodičů a dalších pomocníků.

Velkým přínosem byl vstup do našich řad Michala Dvořáčka a fotoreportérky Hedviky Dvořáčkové. Často nám nabídli i svůj dům k realizaci Zeliho nápadů. Velké WAŠTÉ jim oběma.

Vydatně pomáhá také část členů Malé Lóže. Můžeme se na ně kdykoliv obrátit o pomoc a víme, že se pokusí nám vyhovět. Začínáme mít pocit, že nástupci už dorůstají...

Příští rok také nebude lehký. Zůstávají tradiční podniky a od září založíme nový rod Skřítků pod vedením Šawondy a zmíněné odpovědné základny Malé Lóže.

Stezka woodcraftu má smysl...

A dovětek od Patriky

Ke všem konaným akcím, a to nejen během tohoto roku, ale po celou dobu působnosti našeho kmene, bych dodala něco na závěr. Děkujeme rodičům, kteří se aktivně či jinak zapojují a pomáhají nám s přípravou, či naopak se závěrečným úklidem akcí, které připravujeme. Leckdy už ty síly právě v závěru docházejí, a i když se všichni těšíme na ten svůj klid a kafičko doma, je jasné, že ještě pár minut, možná hodin, zabere ještě další douklízení a dobalení po skončené akci. Asi nejvíc vybalování a přemísťování je vždy po táboře, ale i během roku je spousta akcí, kdy je potřeba vše nanosít zpět do klubovny a i tam to nejen naházet, ale poskládat tak, abychom vše na dalších akcích nehledali. Děkujeme tedy ještě jednou těm, kteří chápou, že skončením akce, pro nás zdaleka ještě nic nekončí....

Krásné a hravé dny, jak říká Šawi- s modrou oblohou. A Šawi, všimla sis, že nás má ten nahoře asi opravdu rád? Počasí nám totiž na akcích přeje a my si přejeme, aby tomu bylo i v dalších letech. Díky

LEDEN

Schůzky:

Jednoznačně – příprava na únorový výstup na nejvyšší horu světa MOUNT EVEREST. Motto celé akce: Největší světoví milionáři přijeli do Himalájí a vypsali odměnu tomu, kdo je dostane na vrchol. To si nemůže Trilobit nechat ujít. Taková výzva!!! No páni !!!! A tak to všechno začalo... Malá Lóže i Skřítkové se postupně začali připravovali na náročný výstup také v tělocvičně. Plnily se orlí pera, hrály se míčové hry, trénovali jsme vytrvalost, houževnatost, no zkrátka jsme nic neoponechali náhodě. Mimo tělocvičnu si kupříkladu skřítkové dali závazek naučit se pracovat s mapou, naučit se mapové značky, také si někteří poprvé v životě ukrojili a namazali chleba, ozdobili krásnou zeleninou, tak jak to má kdo rád a zároveň si tak splnili korálkový čin a vyzkoušeli, že jídlo si připravit už umí.

Na oddych od náročných úkolů si skřítkové skládali origami, hráli Kimovku, poznávali ptáčky, savce a hmyz, plnili korálkové činy, uzlovali – tentokrát rybičku, vyráběli papírový hlavolam a dokonce se připravovali ve znalostech sluneční soustavy.

Snad všichni při výstupu uspějeme.

30. 1. Divadlo v Praze - Mikulášovy patálie a návštěva loutkového divadla Říše loutek

Tak a jede se do Prahy. Kdo chtěl a mohl, zarezervoval si u Šawondy místo, aby měl i místo k sezení v divadle a tím dostal i vstupenku na tuhle krásnou kulturní akci. Jede se do Prahy a jak jinak než opět vlakem. Choltice-Přelouč-Praha a zpět. Už ve vlaku bylo nutno odlehčit našim batůžkům přeje. Neprší, ale chodu Prahou ka přidala do chu záviděli. Ale i lavském náměstí, tě. Zde jsme si se měli dokonce představovali

a vytáhnout dobrůtky od maminek. Počasí nám docela dost fouká a jak postupem času a pozjišťujeme, je i docela zima. Ty, kterým maminbatůžků i rukavice, jsme ti co je neměli, tak tro- my zmrzlíci jsme přečkali krásné časy na Vác- posléze Staroměstském náměstí i Karlově mos- zahráli hru. Hledali se sochy podle zadání a pak v daném týmu ztvárnit my jako osoby jsme sochu. Na Staroměstském náměstí se také hrá- la hra. Zelí zadal kritéria. Úkolem týmů, které jsme vytvořily, bylo sehnat cizince z co nej- vzdálenější země. Každý tým měl u sebe dospělého, který svou hurá angličtinou se pokusil ulovit, nejčastěji podle toho jak vypadal- svého vzdáleného cizince. Vítěz sklídl odměnu, ale

tu nakonec dostali příležitost si pořídit všichni, protože byl čas k mini osobnímu volnu a tak se dívka rozběhla do krásných a drahých pražských stánků s občerstvením. Trdelník byl favoritem č.1. Možná i proto, že byl teplý. **Byl však již čas vykročit směr ŘÍŠE LOUTEK** – zde nám Marta Hamerníková domluvila krásnou prohlídku divadélka a to včetně zákulisí. To doporučujeme všem, aby mohli vidět. Posuvná pódia, několik podlaží a pohyblivých nahoru - dolu. Hromada různých loutek a také hromada hodin a hodin práce nadšenců tohoto divadélka. Divadlo jako většina v daném místě byla poškozená povodní. Celé jedno „patro“ v přízemí bylo pod vodou. Naštěstí loutky včas zachránili.

Po krásné prohlídce nás už jen čekal přesun na Mikulášovy patálie. Bylo to moc hezké a dokonce díky našemu „Hujerovi“ Milanovi se některá dívka nacpala i do zákulisí, kde získali podpisy na vše co bylo možné podepsat, od hlavních hrdinů divadelního kusu. Takže pro většinu z nás opravdový zážitek. S podpisem a krásným pocitem jsme se přemístili opět na vlakové nádraží a hurá domů.

ÚNOR

Schůzky:

Viz. Leden - příprav moc a Everest už čeká.

20. - 27. 2. Hory Bedřichov

Výstup na EVEREST

Výprava na hory a dobytí hory

Mount Everest začíná. Vlakem jako vždy a kousek autobusem. Velké auto se vším, co je třeba na cestu vzít jelo napřed, a tak když jsme dojeli i my ostatní, už jsme mohli zvesela vykládat. Zvesela proto, že nám sních přál a v den příjezdu krásně chumelilo, všude začalo být opravdu bílo. Do té doby sněhu nebylo.

Jenže již druhý den bylo po sněhu. Náš náhradní plán však zaujal i ty největší skeptiky. **Bu- sem do Liberce, kde byla domluvená (tak nějak jsme tušili, že počasí nám sníh nedo- přeje) horolezecká stěna pro celou naši skupinu.** Takže instruktoři se nám věnovali a všichni opravdu všichni a to i Šawi a Patrika, vylezli na svou první horolezeckou stěnu. Celý den jsme si tak krásně zasportovali uvnitř. Venku jsme pak z posledního sněhu dělali kravin- ky a protože někdo blbnul víc, než měl, protéklo i trochu krve, kterou jsme však rázně zasta- vili a trdlína ošetřili. Hurá na naši základnu. Další dny nás ještě sníh nenavštívil a tak se pro- vedla taková malá turistika nahoru na kopec s velkou krásnou hrou. Opět týmy, ale tentokrát

pouze po dvojicích. Předem kluci Míla, Zelí a Michal připravili stanoviště. Měli jsme vylosovat z pytlíku číslo, které nás buď pustilo dál na další metu (vysokohorskou základnu), nebo nás vrátilo zpět na základnu (dolů pod kopec, kde jsme se museli dobít u některého z chlapů. Byl to náročný boj, do kterého se s vervou pustila i Šawi s Patrikou. Zahřátí a tro- chu promrzlí jsme se těšili opět do chatičky, kde jsme pokračovali v programu ve velkém stylu. Ono totiž dělat přípravu na Mount Everest.....

Ale další den jsme se konečně dočkali a začalo také trochu sněžit. Nebyl to však sníh na sjezdy, ale pouze na běžky, takže plán byl zcela jasný. **Běžky a jede se. Někteří na tom stáli poprvé a někteří dokonce tvrdili, že taky naposled. To se však uvidí.** No na běž- kách je to prostě drsný. Kdo to ještě nezkusil, tak vřele doporučujeme, hory a voda jsou k tomu, že poznáš co v lidech je. Hladina adrenalinu se však velmi brzo uklidnila. A všichni zdárně dojeli i na občerstvovací stanici a následně do místa vypůjčení běžek. Pak už zas šup na chatu na pořádnou dávku večere.

Neměli jsme čas se nudit. Protože a chatě se vždy muselo uvařit jídlo, připravit večere či

snídaně, svačiny s sebou. Také byl čas na tvoření. **Letos se plstilo. Vyrobili jsme si náušnice a kluci se pustili do vel- ké akce. Vyráběli si opasky. Včetně zdobení a přezky.** Kluci to zvládli s naprostou grácií. *Byl také čas na promítání, na návštěvu milého pána MUDr. Vladimíra Noska, který nám mimo přednášky o svém výstupu na Mount Everest také pro- mítal krásné fotky. My jsme mu na oplátku připravili tradiční himalájské občerstvení. Velké WAŠTÉ pro Šawi, která se na to důsledně připravila a všichni jsme nakonec měli boule za ušima....* Také nás ke konci opět navštívili milioná-

Byl duché, byli svázání V určitém místě si tábor. Takže na 5 krásných letních

za lubem a takzvaného Filipa. Dospěláci, milionáři, pomáhat nemohli, pouze se „vezlí“, ne- mohli pracovat. Do krásného vrcholu se nakonec krom jednoho týmu dostali včas všichni. Blížil se totiž večer, a to jak všichni moc dobře víme, není radno zůstat na samotném vr- cholu, ale je nutný sestup. Ten byl opravdu rychlý, milionáři se vezli na povozech – bobech.

Sněhu nakonec napadlo dostatečně k tomu, abychom si opravdu mohli i my zalyžovat na svahu. Zdatnější lyžaři jezdili samostatně, nejmenší nebo tací, kteří na tom stáli opravdu poprvé byli v dětské školičce a pak spíše pod vedením našich chlapů. Klobouk dolů i jim, protože začátečníků bylo také docela dost a pánové s nimi měli svatou trpělivost. Týden utekl jak voda a my se začali balit. Velký úklid na závěr a také již tradiční návštěva restaurace a tam

objednávka pro všechny - poháry, nebo palačinky, to je již opravdové zakončení našeho pobytu na lyžích. Kdo to nestihnul nebo měl málo v restauraci, tak při čekání na autobus si vše ještě vynahradil v kiosku horkou čokoládou. A hurá na bus a vlak zpět domů.

BŘEZEN

Schůzky:

Jaro už vystrkuje růžky a my můžeme pomalu opouštět klubovnu a nechat tak naše seniory po dlouhé zimě trochu vydechnout.

Od Bivoje přišla jedna bojovka pro celý kmen. Noc s Andersenem na téma Malý princ a přípravy také vyplnily část programu schůzek.

A co teprve nápad, že se zúčastníme přírodovědné soutěže v záchranné stanici Pasíčka – Zlatý list. Rozdělili jsme se na družstva a trochu začali procvičovat.

A poslední březnová schůzka byla ve znamení **LANGOŠOVÉ PÁRTY** na hřišti. Pepa Raba si chtěl vyzkoušet, jak mu to jde při náporu, úkol přesně pro Trilobit. Trochu jsme mu pomohli a vyšlo to. Byly výborné.

5. 3. Brigáda na týpiovky

Letos jsme se upsali k tomu, že budeme pořádat podzimní Kiwendotu, abychom však mohli hostit tolik lidí, je potřeba, abychom měli více tyčí na stavbu týpí. Takže brigáda na týpiovky je více než nutná. Bylo potřeba, aby se zapojili i rodiče a tak se letos sešlo docela

dost lidiček opravdu s pomocí. Kolik tyčí se udělalo raději psát nebudu, ale nakonec to stačilo k tomu, za jakým účelem byli udělány. Občerstvení bylo také zajištěno, udělal se takový malý ohýnek, který děti rády přikrmovali a na něm se ohřála voda na kafe, na čaj a na jídlo.

Kdo nám letos z rodičů pomohl? Hamerníkovi, Taťka od Ivetky Jandíkové, Křemenák Radek, Zárubovi v plné sestavě, Taťka od Lindy s Lindou, Všichni Vavříčkovi, Zelenkovi, Patrika, Michal a Hedvika, Pepa a Zdena. Neobešlo by se to bez Milana a Franty Zářeckých, kteří nám tyče dovezli k Markétě na zahradu. I jim velký dík.

19. 3. Výprava do Planetária v Hradci Králové

*Po nezdařeném prvním pokusu o návštěvu Planetária v roce 2014, jsme se rozhodli zopakovat cestu ke hvězdám. Předchozí nezdar (výprava byla dle mého názoru povedená, jen to Planetarium nám zůstalo jaksi nepřístupné) byl jistě záměrem osudu, jelikož **na nás čekala nově zrekonstruovaná budova, s moderním digitálním planetáři a programem POLARIS.** Okouzlující příběh dvou nepravděpodobných přátel, tučňáka Jamese a ledního*

medvěda Vladimíra seznámila děti i nás dospělé s astronomickými zákonitostmi střídání ročních období, polární nocí nebo podobnostmi Země a dalších planet. Následovala přednáška o souhvězdích, která byla aktuálně k vidění a i o těch, na která bychom museli cestovat na druhou polovinu naší planety. V druhé „starší budově“ jsme se seznámili s dalekohledy, s důkazem že se naše planeta otáčí a i o tom jak je to se zatměním měsíce a Země. Vše tentokrát dopadlo tak jak bylo naplánováno a my byli o mnoho poznatků bohatší.

DUBEN

Schůzky:

Už jsme se rozhodli, tak to musíme dát. Příprava probíhala, kde se dalo. Pravidelně jsme se scházeli v knihovně.

Program na dubnových schůzkách jsme přizpůsobili účasti na Zlatém listu. Zelí vymyslel báječný závod „Ptačí biatlon“. To byste koukali, jak rychle se dá něco naučit, když je při tom dobrá hra.

Skřítkové mimo jiné zkoušeli svůj první herbář a zahráli si mnoho her. Vypichují tu s názvem Indiánské poselství.

1. 4. Noc s Andersenem MALÝ PRINC

Začátek dubna znovu přinesl Noc s Andersenem. *Knižní předlohu letošní noci jsme našli v Malém princí.* Celý minulý rok se

o této knize často mluvilo, byl natočen nový film, na pultech knihkupectví se objevila nová netradiční vydání, dokonce i dvojjazyčné francouzsko-české vydání. Malý princ je nádherná kniha plná poučení někdy spíše pro dospělé, než pro děti. Převést ji do příběhu a zdramatizovat určující

Akce pro veřejnost
na podporu
Woodcraftu

scény děje však snadné nebylo. Zelí přesto na svou režii přišel a mohli jsme se pustit do příprav. Vyráběli jsme planety, obrazové karty citátů, promýšleli postavy, psali scénáře scének..... **A jak to všechno bylo?** Nejprve scéna setkání Malého prince s pilotem, následovala výroba růží a planetky Malého prince, potom velké hodování v Hospůdce „Na Hřišti“. Další část programu byla v oboře a provedla všechny účastníky bludištěm, ve kterém jsme objevovali planety a na nich jejich obyvatelé. Setkali jsme se například se zeměpisem, králem, růží, hadem, obchodníkem..... Závěrečná scéna se odehrávala na nádvoří. Je to nejsmutnější část knihy, kdy Malý princ odchází ....

Setkali jsme se například se zeměpisem, králem, růží, hadem, obchodníkem..... Závěrečná scéna se odehrávala na nádvoří. Je to nejsmutnější část knihy, kdy Malý princ odchází ....

Nakonec setkání s obyvateli planet, rozdání upomínkových placek s logem letošní No-ci s Andersenem a společné zazpívání písně Baobaby z CD pardubické skupiny Vypsaná fixa. CD jsme náhodně objevili při přípravách,

texty napsaly děti z pardubické Montessori školy a zhudebnila je zmíněná Vypsaná fixa. Zbývá poděkovat *Děkujeme všem obyvatelům planet, instruktorkám při vyrábění, manželům Rabovým za kuřecí hostinu, kterou jsme dostali jen za cenu surovin, Lukáši Rychteckému za laskavé svolení pobývat v prostorách malého zámku čp. 5 a všem ostatním, bez nichž by to nebylo ono. Příště v*

jiném příběhu Na shledanou.

9. 4. Stará Praha - KARLÍN

Jak jinak poznat Prahu, než ve skvělé soutěži, kterou pořádá kmen Ďapáč. Letos

byla situována do městské části Prahy **Karlín po stopách Františka Křížíka**, známého českého technika a vynálezce. Začátek soutěže byl v 10:00 na Karlínském náměstí a konec v 16:00 na stejném místě. Naši zástupci za kmen Trilobit, byli natěšeni poznat podrobně další část naší krásné Prahy, jako každým rokem. Během soutěžení jsme mohli potkat známé osobnosti, jako hrabě Petr Strozzi, Antonín Langweil, Břeti-

slav Lyčka, Alois Negrelli von Mold-Elbe a Jana Pernera a plnit vědomostní úkoly. Otázky jako: Co znamenají symboly ve znaku Karlína? Anebo: Jak dlouho byl Karlín samostatné mě-

sto... Soutěž je po fyzické stránce ná-

ročnější, ale naši zástupci, jsou zdatní sportovci a nedali se zaskočit, jak po stránce vědomostní, tak fyzické. Opět nás soutěž nezklamala, těšíme se na příští rok.

17. 4. Uklid'me Česko!

Akce pro
veřejnost
na podporu
Woodcraftu

V neděli 17. dubna se sešlo přes 100 lidí na 2. ročníku celorepublikové akce Uklid'me Česko. Letos se mimo LLM – kmen Trilobit a Mateřskou školu Choltice zapojila i Základní škola Choltice.

Naším cílem byl nejen úklid obory, ale také úklid Choltic podél hlavních cest s přilehlými komunikacemi do vedlejších obcí. Rozdělili jsme se do 12 skupinek, vyfasovali plánek, kam půjdeme, jaké ulice, vzali si pytle a rukavice a hned jsme se rozprchli po práci. Děti, ženy, muži, zkrátka ten kdo měl zájem, aby naše obec zas chvilku zářila čistotou, se přidal. Odpadky se shromažďovali na dvoře domu s pečovatelskou službou u Řeháku. **Po dokončení jsme se jako již druhým rokem (za rok už to bude tradice), sešli na dvoře Mateřské školky, kde se za přispění městyse Choltice, pan starosta s manželkou ujali občerstvení pro všechny zúčastněné sběrače.**

Něco málo na opékání a také chlebiček, kečup, hořčice, nějaká buchta od maminek. Moc děkujeme i za příjemnou tečku pospolitosti u ohýnku. Pravda letos bylo trochu víc zima, foukalo a chvilku to vypadalo, že bude i pršet, což úplně nakonec pár kapiček spadlo, ale to nás nijak neotrávil z dobrého pocitu a z dobře vykonané práce. Tak lidi, opět za rok se těšíme na vaši pomoc.

KVĚTEN

Schůzky:

V květnu jsme začali pomýšlet na tábor. **Rok Karla IV.** se nedal přehlédnout a letošní celotáborovka určila jasný směr. Vzali jsme to trochu zešíroka. Rodokmen, erby, občas nějaké ty zajímavosti z této doby, no zkrátka máme se na co těšit.

Oprášili jsme i morseovku. Ta se hodí vždy při šifrovačkách. Pořád to sice dře, ale už se blížíme.

Vypsána byla také odměna za pozorování vždy 5 nových ptáčků v přírodě. Jasně, všichni nosili hlavně ty notoricky známé, ale objevili se i stehlík, červenka, strnad, sojka, žluna zelená a další.

30.4. - 1.5. Lesní Běh

Prostě plán na letošní rok byl daný – zúčastnit se všech her LLM.

To znamenalo naplnit dvě auta těmi nejnabušenějšími borci a borkyněmi a vyrazit směr Tuchlovice za kmenem Jestřábů. Celou cestu se kovové oři Zelího a Milana proměnili na studnici woodcrafterského učení. **Opakovalo se vše co bylo možné - od zdravotvědy, rostlin, živočichů, přes uzly, orientace v mapě, morseovky až po architekturu. Na místo startu jsme dorazili bez sebemenšího problému (Mapy.cz nám předtím dost pomohli ☺).** Karča se svým organizačním teamem byla již na místě a příprava všech stanišť byla v plném proudu. Po vytvoření soutěžních dvojic – dle věku, byly přiděleny startovní časy. Celá trasa byla cca 3 km dlouhá a zvládli jí všechny posádky všech věkových kategorií. Soutěžilo se ve znalostech, ale i v šikovnosti. Projet na kole slalom mezi kuželkami byl pro někoho nelehký úkol. Postavit přístřešek dalo zabrat nejedné dvojici. Přesnou mušku či odhad vzdálenosti prověřil schopnosti úplně všech. **Odhodlání a bojovnost však nejvíce prověřilo poslední stanoviště, kde byla připravena provazová lanovka.** Vrhnout se do prázdna a čelit zemské přitažlivosti, vyžadovalo

od všech notnou dávku odvahy (Mokrouš by mohl vyprávět), nebo si prostě jenom užít tuto adrenalinovou třešničku Lesního běhu. Po vyhlášení výsledku a rozdání cen se někteří rozloučili, ale většina si to zamířila na nocleh v Domečku Srby. Zde jsme si u táboráku opekly buřty a za zvuku kytary a zpěvu užili první letošní spaní pod širákem. Jelikož se naše auta nemusela řídit jízdním řádem, vstali jsme, až když nikdo z ostatních kmenů již nebyl pří-

tomen. Po snídani, kávě a společném fotu, jsme se vydali směr domov. Zpestřením nám bylo zastavení u přistávací plochy Pražského letiště Václava Havla. Pohoda a radost nikomu nechyběla a tak opět jedna z povedených akcí.

6. - 8. 5. Trilobití putování

ŽĎÁRSKÉ VRCHY

Jen část těch, co se cítila na pořádnou turistiku, zároveň ti, co měli

již trochu slušné vybavení, a to včetně batohu a dobrého spacáku s karimatkou, se rozhodli, že letos zkusí své síly na Trilobitím putování.

Trasy a směr letos připravil Milan. V pátek se vyrazilo. Před námi bylo po vysednutí z autobusu jen 8

km. Překvapivě i ty nám dali trochu zabrat, protože naše batohy mimo jiné nesli zátěž ještě s jídlem. Takže to nebylo až zas tak jednoduché, ale přesto jsme to zvládli. Byli jsme přeci pouze na začátku, a když jsme dorazili na místo našeho prvního „ležení“ měli jsme hromadu času na přípravu našeho spaní a hromadu času na dobrou večeři – opékání buřtíků. Nad mapou jsme se sklonili opět ráno, abychom určili směr a po snídani vyrazili, před námi cca 13 km. Cesta byla hodně o povídání si. Kolektiv se krásně stmeluje, občas je nutno někomu připevnit něco co mu padá z batohu....

Zastávka na jídlo je nutná. Vybrali jsme si chatu, ve které oči- vidně nikdo nebyl. U chyty bylo staré ohniště, které jsme použili na naše vaření. Kolem chaty bylo dost zarostlo, takže jsme nebyli tak nápadní. Jídlo bylo vcelku rozmanité, ale největší zážitek asi jídlo z kotlíku, s hromadným startem. Dorazili jsme do dalšího místa ubytování. Bohužel se nám až zas tak moc nelíbilo, protože to bylo součástí kempu kolem rybníka. Nicméně vzhledem k tomu, že všude byl zákaz

kde
jit

bez vět-

noclehu, v lesích a už vůbec nebylo možné ně- tam rozdělát oheň, museli jsme se spoko- s tím, že tedy bude naše další noc.

Sotva si všichni připravili svá spaní, započali s hrou v místním lesíku. Fajn bylo, že my jsme si mohli dojít do místní umývárny pro vodu a také jsme si zde nabrali vodu na další den putování. Upravili jsme si spací místo, odhrnuli šišky, vybrali místo ších hrbolů. Spalo se tak, jak říká pořekadlo:

“jak si kdo ustele, tak si i lehne“. Další zastávka je na vyhlídce, pěkný strmý kopeček, i zde nám docházely síly, ale asi spíše těm starším. Děti se vždy rychle oklepaly a byly překvapivě čilé. **Nádherným místem bylo Devět skal, kde jsme měli možnost zhlédnout pravé lezce na zajišťovacích lanech. Úžasný pohled, a také hodně respektu, protože to bylo očividně náročné.** Na poslední zastávce jsme se dlouho nezdrželi, protože jsme věděli, že jsme již blízko autobusové zastávce a možná i občůdku s občerstvením. Hurá, cukrárna byla otevřená, ale zdálo se, že nápad na výletování mělo více lidí, a tak bylo docela dost narváno. To nás ale nezastavilo, frontu na svou dobrotku jsme si vystáli a s chutí posedávali na trávničku u zastávky. A protože jsme najednou pookřáli, přemýšleli jsme nad tím, kam pojedeme příští rok. Tak kam myslíte?

21. 5. Výprava na kolech

LICHNICE

Tak a je to tady. Další, tentokrát trochu náročnější výlet na kolách.

Vzhledem k tomu, že náš kmen je na schůzkách rozdělen na Skřítky a Malou loži, pro velký věkový rozdíl, dohodlo se, že je jasné, že opět Skřítkové musí mít trasu o něco málo jednodušší, a ne tak náročnou. Sešli jsme se u klubovny, kde se naložilo vše potřebné na oběd, kostým. Malá lože dostal jasný cíl a vyrazila. Směr Lichnice. **Skřítkové, aby tedy to nebylo na ně až zas tak moc, měli možnost se do Prachovic dopravit vlakem, čehož jsme využili a dětem trochu odlehčili.** Každý však v batůžku si nesl své potřeby včetně pití. Skřítkové z Prachovic vyrazili směr Lichnice. Zde jsme se sešli všichni a také jsme si tu zahráli hru, kde bylo dost důležité a potřebné, abys znal morseovku. Kdo ji moc neznal a netušil jak se šifrou zacházet, měl

možnost se za trochu vypětí svých fyzických sil, dovědět nápo- vědu u Šawi.

Navštívil nás také sám Karel IV. se svou táborovou výzvou směřující k našemu letnímu táboření Na Kubatce. Na Lichnici nad námi několikrát přelétlo

vyhlídkové letadlo a také vrtulník, který jen díky nám udělal pár okružních koleček nám nad hlavami. No zážitek. Paní z Lichnice byla moc vstřícná a hodná a měla krátký výklad o Lichnici. Děti byli sice pozorné, ale také bylo vidět, že už i unavené, protože všichni neúnavně létali v podhradí sem a tam. Zajímavým zážitkem tohoto výletu také byl roj včel, který se nám nad hlavou rozhodl ukázat svou pospolitost a sílu a odlétl někam zapustit své kořeny.

Tento výlet byl skvělý a trasa vybraná pro všechny věkové kategorie. Škoda jen, že se našli i tací, kteří své dítě poslali na výpravu na kole, které nesplňovalo potřeby takovéto cesty. Nebýt Milana a jeho trpělivosti s neustálou opravou kola, nejspíš by si rodiče pro své dítě museli přijet. Ale i toto dítě nakonec došlo do svého cíle a myslím si, že na tento výlet asi dlouho nezapomene.

Jen ještě dodám, že jsme měli krásné počasí a že jsme si všichni v závěru výletu s chutí dali zmrzlinu ve Stojicích.

ČERVEN

Schůzky:

Červen je moc krásný měsíc. Užívali jsme si ho v oboře, hráli spoustu her, občas vyřádili lakros, sem tam přišla řeč i na toho Karla.

U Zelenků se šilo o sto šest. Bylo třeba ušít laining na 2 týpí. Přípravy na tábor probíhaly i v klubovně, balilo se, nakupovalo, vymýšlelo....

Schůzka 20. června byla včelařská u Hamerníků. To jsme se toho dozvěděli. A ta svačinka!!!

3. - 5. 6. Stopa Černého vlka

Sagitta nás na Malém Waldenu vítala se slovy: „ Letos jsme to trošku nedali. Prodělali jsme pár těžkých nemocí, pracovně jsme byli vytíženi a doma jsme taktéž měli moc práce. Stopa bude trochu slabší, ale program připravený máme“.

Od těch dob nerozumím spojení slov „ trošku slabší“. Ti co Sagittinu uvítací řeč neslyšeli, totiž vůbec nic nepoznali a organizátorům patří opět veliké Waště.

Dokonce jsem zaslechl, že televizní program National Geographic zařadil do svého vysílání pár záběrů z této akce. Tak jak se rozběhl Milan s míčkem v lacrossové pálce proti Mangovi? Vzorně vytrčené hlavy dopředu, blesky v očích obou rivalů, pevně sepnuté svaly obou těl, pevně sepnuté pŕlky a do všech stran tryskající odhodlaní zvítězit. To se prý nevidí ani u velmi zne- svářených jedinců druhu Labidochromis Hongi Redtop. To je prý v říši zvířat považuje za to opravdu nejdrsnější. Ostatně sami se můžeme přesvědčit na: <https://www.youtube.com/watch?v=YDREfdPz1eE>

25. 6. Táborová brigáda na Kubatce

Z plánované akce na dva dny jsme vytěsnili pouze jednu. A druhý den nedělně odpočívali, každý po svém. I přesto jsme toho stihli mnoho. *Táborová kuchyň, latrína, zbrusu nová pec z loňského materiálu a vytoužené molo se schůdky, jako umývárna.*

Těšení na tábor ještě více zesílilo. Už jen za týden a vše si užijeme!!!!

ČERVENEC

Lábor Kubatka 2016

Král Karel s Buškem z Vilhartic

Leď zasedli k dubovému stolu

Ti dva u pili mnohou cíši spolu

A zapeli si z plných plic

Nuž dej sem glaté cíše pá e

A nalej vína, dolej výš

Dnes pane Bušku cehos ždř

Král Karel vesel fá e.....

Po smrti svého otce převzal Karrel žemí Českou, rozbitou a vydrancovanou. Behem své vlády vyvedl cechy z temnoty a z popela vyvedl pohaslou slávu naší vlasti. To vše by jen těžko dokázal bez pomoci slavných českých rodů. Páni z Hazmburka, z Ro mberka, z Lipé, ze Schvanberka, Sternberka i Martenberka se postavili po boku slavnutného císaře a nemalou merou prispěli k jeho nehynoucí sláve.

Chrabří a udatní představitelé české šlechty dostali počátkem cervence, léta páne dvoutisícátého šestnáctého, nelehký úkol. Praha potrebuje nový most přes Vltavu a ten, který se dostane nejvíce do vladarovy příznej, dostabe mo nost podílet se na jeho stavbe.

Nyní je již trůnní sál našeho snemovního typu náležitě vyzdoben. Jeho obvod zdobí erby slavných šlechticů, na cestných místech sedí přednímu ovčák a eny naší země. Dnes má císař Karel rozhodnout, kdo, a si zaslouží bití tím vyvoleným a pro naši stove atou maticku Prahu postaví most, jeho krásu budou obdivovat následující stovky let vandrovníci z celého světa.

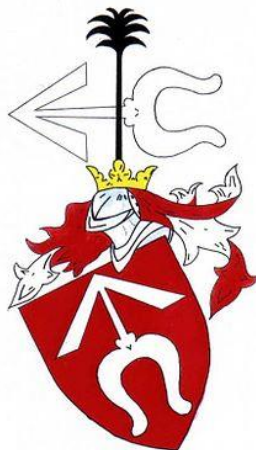
„ My Karel, císař Římský, král Český, král Římsko Německý, král Lombardský, král Burgunský, markabě Moravský a hrabě Lucemburský takto k Vám dím: nikdy nezapomeneme na statečnost Vás všech zde schromá dených. Nav dy zůstanou v naší mysli vzpomínky na dny strávené ve Vaší společnosti. Nezapomeneme na statečnost udatných rytířů, krásu urozených panen a bezelstnost všech našich dětí. Ještě stále před sebou vidíme, v cerstvěm vetru vlající, vlajky šlechtických rodů, souboje na rytířském kolbišti nebo nádherne, vlastnoručne vyřezané mísky a l í ce. Jedna pulka našich úst se ještě stále smeje nad představeními herců a kejklířů a druhá u se pomalu kaboní smutkem, e tyto origináoní kousky neuvídíme již nikdy více. Však vzpomenme všichni společne na Chapapovu smrtku, faraonský tanec Petra, Keyi a Terky, nešťastne hledající se Romea a Juii nebo pohádku o zoufalé účastnici deskeho tábora.

Při pohledu na Vás všechny se mé srdce dme pýchou. České království
má ve Vás pevnou oporu a jeho budoucnost zůstane zachována k jeho
věčné sláve.

A největší počty samozřejmě patří vítězům. Bivojovi, Kepe, Chihuahve,
Wakitovi a Terce, cili pánům z Lipé. Proto tedy nejen jim patří naše
trojnásobné zvolání:

WAW, WAW, WAW

SRPEN

JEDEMENAVODUII

Po loňských suchách nás konečně čekala voda, kdy jsme se nemuseli strachovat, zda pojedeme nebo ne. Nemuseli jsme ani přemýšlet, zda jsou všechny úseky sjízdné a poklidný tok řeky Sázavy od Zruče do Šternberka byl naší cestou i cílem.

Po noci strávené s kytarami, jejichž struny osvětlovalo plápolání táborového ohně a s písněmi z již stokrát prolisťovaných zpěvníků, jsme se toho srpnového rána seřadili v „plné vodácké“ u našich zapůjčených lodí. Deset posádek více či méně protřelých vodáků se s hlasitým „AHOJ“ vrhlo do proudu a naše vodácké dobrodružství mohlo po roce opět začít.

Pádla se zaryla do zpěněných vrcholků vln, ostré povely

háčků se mísily v podivné harmonii s okolní přírodou. Vítr si pohrával v korunách olší, buků, vrb a topolů a jakoby zpíval do rytmu pádlujících Trilobitů. Ve stříbrném oparu nad řekou se tu a tam zableskla modrá křídla ledňáčků a nesčetné zátoky byly kotvištěm čepýřících se kachen. Takto přímo a bezprostředně se dá krása přírody vnímat snad jen z paluby kánoe. Sobota jak vymalovaná a její večer v kempu, když jsme opět schovaní v náruči táborového ohně probírali zážitky z uplynulého dne, to jen podtrhovalo.

Neděle nás sice přivítala deštivým počasím a zabalené vlhké stany jsme sušili ještě několik dní doma, ale opět jsme se přesvědčili, že pokud má někdo přírodu opravdu rád i ona je schopna lásku opětovat. Sotva jsme nasedli do lodí, tak se za ještě před chvilkou zakaboněnými mraky objevilo sluníčko a svými paprsky brzy prohřálo prochládlé kosti vodáků. Tento úsek Sázavy jsem jel už

několikrát a vždy je pro mě spojený s jedním dokonalým zážitkem. Většinou vůbec nevnímám co se kolem děje a jako malý se těším na závěr putování. Neznám moc krásnějších pohledů, než je ten, který se Vám otevře za zákrutou líně plazícího se toku a před Vámi se objeví majestátné hradby hradu Český Šternberk. Vždy ve mně ten pohled probudí obdiv k našim předkům, na to, co dokázali v těch dávných dobách postavit a co lidských útrap a strastí si museli prožít.

To již však doplouváme ke Šternberskému mostu a naše vodácké putování se stává minulostí. Tak zas někdy milí přátelé „AHOJ!“

ZÁŘÍ

Schůzky:

To je ale fofrrrrr. Ani nestíháme všechny akce řádně prožít, natož dokonale připravit, ale pořád jedeme dál. Přípravy tak zabraly částečně i program na schůzkách.

Kiwendotha byl náš velký úkol, chtěli jsme, aby byla pěkná a všem se u nás líbilo. Zároveň jsme si chtěli, jak se říká na domácím hřišti, neutrnout ostudu a vyhrát na další rok znovu Mahykanovu palici. Trénovali jsme ve všech woodlympijských disciplínách.

Jo a první schůzka byla na koupálku. Věřte, ještě bylo na koupání. Bezva.

10. 9. Choltický DEŠTNÍK

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

Jde o každoroční akci pro veřejnost SPOLKU DEŠTNÍK, kde výtěžek z celé akce jde na Centrum Pa-raple.

Náš kmen si již v roce 2015 připravil krátké divadelní vystoupení „Mikulášovy patálie“. Jelikož všichni účastníci byli nadšeni z toho, být na chvíli hereckou ikonou, bylo dojednáno, že z krátkého vystoupení vytvoříme trochu delší a premiéru budeme

mít právě na této slavnosti. Několik táborových čtení příběhů o malém Mikulášovi na dobrou noc bylo myšleno jako hledání inspirace pro rozšíření divadelního scénáře.

Plni netrpělivosti, co se z pera scénaristy a režiséra v jedné osobě ZELÍHO vyloudí, jsme čekali a čekali a čekali. Pomalu se chystali kulisy, byť nikdo nevěděl, jak to všechno dopadne – scénář prostě zatím ne-

byl. Když už se termín premiéry blížil velice moc – 14 dní do premiéry – dostali všichni aktéři konečně do ruky rozšířenou verzi scénáře. A opravdu dobré – wašše Zelímu. Z 20-ti minutové mini-komédie byla najednou hodinová veselohra. Po první čtené zkoušce – doba hry byla asi na 2 hodiny ☺ - bylo rozhodnuto, že se musí zkoušet co nejvíce, tzn. téměř každý den. Útočištěm se nám stala sto-

dola u Taziho a Michala. Zázemí nádherné, buchy velmi dobré, káva vynikající, herci excellentní, jen toho času bylo tak málo. Postupně jsme se však všichni zdokonalovali, až se čas hry dostal na požadovaných 60 minut. Den „D“ a hodina 12 (doslova a do písmene) nastala. Divadelní sbor kmene Trilobit, zažil svou první velikou premiéru na prknech, která asi neznamenají svět, ale která velice rozšířila obzor a možnosti našeho působení. V poloprázdném hledišti byly sice převážně rodinní příslušníci, nicméně i několik organizátorů a snad i již několik hostů.

Celý den jsme měli i doprovodný program. Vedle týpí, ve kterém jsme kolemjdoucím přibližovali náš život ve kmene, jsme měli postavená kamna, na kterých jsme všem velice rádi a ochotně upekli bramborovou placku. Potřené česnekem nebo s čokomedem, udělali

radost každému, kdo ochutnal. Pro děti byla k dispozici možnost vyřezat

si dřevěné zvířátko. Odměnou nám byla možnost, zůstat v týpí přes noc. Tak několik z nás mohla „legálně“ poprvé usnout v krásném prostředí Choltické obory, jak jinak než za zvuku kytar.

Slova organizátorů:

„Divadlo dětí z Trilobitu mělo krásné dětské kouzlo, klaním se všem, kteří toto vystoupení s dětmi nacvičili, bylo krásné, složité, legrační, prostě jednička. Děkujeme Trilobitu za celodenní program v oboře. Všichni si Vás chválili a obdivovali. Mám radost z toho, že se mi daří spojit spolky v obci, toto je toho důkazem. MOOOOOC DĚKEJEME.“ <http://www.choltickydestnik.cz/aktivity/detail?url=cholticky-destnik&year=2016>

24. 9. TAWISKARA

Letos byl mnohem větší zájem z řad dětí zúčastnit se lukostřeleckého klání pořádané kmenem Tate Osmaka. A tak bylo poptáno mnohem větší auto pro 9 cestujících + dvě auta osobní a hurá za dobrodružstvím směr Miskolezy. Po zaregistrování všech účastníků od malého Pepy po velkého Pepu a obdržení všech hracích kartiček, jsme šli trénovat. Čekali nás soutěžní disciplíny v lovecké stezce či v rovinné lukostřelbě (18,25 a 30m). Tolik vystřelených šípů se jen tak nevidí. Střílelo se ve všech věkových kategoriích a na několik velikostí terčů. Nebylo nikoho, kdo by je netrefil. **V případě ztroskotání na pustém ostrově by jistě každý účastník dříve či později určitě něco ulovil.....kdyby měl v ruce luk a šípy ☺**. Po rovinné lukostřelbě se každý závodník vydal na loveckou stezku - trasu lemovanou 10-ti stanovišti a terči různé velikosti a vzdálenosti. Proběhnout celou trasu nebylo lehké. Trasa vedla nahoru a někdy i prudce dolů. Občas se muselo hledat chvilku zatoulaný šíp. Nicméně všichni stezkou prošli a hlavní bylo, že se nikdo „na rozdíl několika šípů“ neztratil. Celá akce končila již za tmy a odměnu si nakonec zasloužil/vystřílel každý.

30. 9. - 2.10. Kiwendotha WOODLYMPIÁDA

Vážení Woodcrafteri,
v tento Olympijský rok se stáváme svědky jedné historické události. Na cestě z dalekého Ria de Janiera do ještě vzdálenějšího Tokia se olympijský oheň zastaví na kratičký okamžik v České republice. A není tomu náhodou, že to bude o výše zmíněném víkendu na našem tábořišti u řeky Chrudimky.....

Takto byli pozváni/vyzváni členové ostatních kmenů na Woodlympiádu, kterou kmen Trilobit pořádal. Celému klání předcházela brigáda konaná o státním svátku 28.9.2016 při níž se postavilo velké týpí - sloužící jako část olympijské vesničky k přenocování některých účastníků ale hlavně také jako hlavní vyhlašovací stadión – a také kuchyň s kamny, která se pro-

měnila ve výpočetní středisko celé Woodlympiády.

Většina účastníků přijela již v pátek od brzkého odpoledne do pozdního nočního času – záleželo, z jakých končin účastníci byli. Následovalo budování olympijské vesničky, a jako téměř na každé kiwendothe, tak i tady se poslední obydlí stavěla za svitu čelovek. Když už byly všichni ubytovaní a uloženi k noclehu, proběhlo sečtení sportovců a rozdělení do 8 skupin.

ZA RANÍHO ROZBŘESKU BYLO PŘIVÍTÁNO A SLAVNOSTNÍM PRŮVODEM DEFILOVÁNO CELKEM 7 KMENOVÝCH NÁRODNOSTÍ. KAŽDOU NÁRODNOST ZASTUPOVALA ZÁSTAVA, KTERÁ BYLA UVÁZANÁ NAD MÍSTEM WOODLYMPISKÉHO OHNĚ, PO JEHOŽ VZPLANUTÍ NEMĚLO BÝT OPOMENUTO SLOŽENÍ SLIBU FAIRE PLAY.

Soutěžilo se celkem v 8mi disciplínách. Lukostřelba, Setonův běh, mapové značky, střelba ze vzduchovky, řezání klády, poznávání přírody, opičí dráha a orientační běh. Každá skupina začala u jiné disciplíny a po přesně vymezeném časovém limitu se přesunula k další disciplíně. Vše bylo tak dokonale sladěno, že každá skupina přesně věděla, kam má následovat (prostě se po směru slunce posunula na další stanoviště ☺). Abychom se všichni neusportovali,

z dalekého Ria de Janiera přijela delegace tanečníků/bojovníků národního brazilského sportu Capoeira, která se postarala o

milé rozptýlení. Za doprovodu tónů brazilské hudby jsme všichni ustrnuli nad akrobatickým uměním těchto bojovníků a bojovnic. Bylo možné se i přidat a vyzkoušet si na vlastní kůži jak neohebná máme naše těla. Druhou přestávku vyplnila návštěva delegace z Japonska, která nám všem představila svět dravců. Ukázka jejich dovedností byla dechberoucí a vidět tato nádherná stvoření z bezprostřední blízkosti bylo dalším velikým obohacením. Sportovalo a soutěžilo se do úmoru a příchodu noční oblohy. Výpočetní středisko v podobě Zelího a Míly, dopočítalo poslední výsledky a celá Woodlympiáda mohla přejít k vyhlášení. Všichni účastníci se vtěsnali do největšího typí a poté co si každý našel svůj kousíček místečka, udělili se medaile s diplomy ve všech kategoriích. Všichni co vystoupili na stupně vítězů, obdrželi i malou cenu v podobě lakrosky a poukázku na překvapení, které bylo na plánu následující den. Nejen výhodou domácího prostředí, ale i opravdu velikým nasazením Trilobit získal nejvíce medailí co do zastoupení 8mi kmenů. Následoval zasloužený odpočinek a vesničkou se rozléhaly tóny kytar a zpěvu.

Druhý den ráno bylo zatopeno v naší táborové peci a i přes nepřízeň počasí, kdy malinko mrholilo, se po celé vesničce roznesla vůně pizzy. Každý kdo vyhrál, měl nárok na jednu kulaťoučku mňamku.

Po snídani všech se schylovalo k třešničce celého víkendu v podobě **Trilobitího hereckého představení „Mikulášových patálií“**. Jelikož se jednalo již o druhé vystoupení, byli již všichni herci téměř bez trémy. A také obecnstvo bylo tvořeno jenom z naší woodcrafterské rodiny. Okolo 12 hod došlo na rozloučení s posledními kamarády a už zbývalo jen trochu poklidit, naložit na vozíky, zavézt pod střechu. I když byl tento víkend velice náročný, co se organizování týče, díky všem co se ho zúčastnili, byl nakonec velice podařený.

ŘÍJEN

Schůzky:

Nejenom pořádání akcí živ je Woodcrafter. Když se jich však sejde hodně za sebou, jeho mozek se poněkud vyšťaví a na přípravu schůzek v jeho mysli nezbývá dost místa. Ale i příjemnou debatou nad vzpomínáním na právě prožité, se dá strávit schůzka. Zapletalovy publikace nám v těchto dnech byly věrným pomocníkem a na každé úterní setkání jsme si vylisovali nějakou zábavu.

7. 10. Časostroj s Karlem IV.

Akce pro veřejnost
na podporu
Woodcraftu

Časostroj jsme již podruhé spolupořádali s Knihovnou městyse Choltice. Letos jsme otevřeli spolu se žáky 2. stupně naší ZŠ pomyslné dveře do doby Karla IV. a formou dobrodružné hry postavili Karlův most. Každá třída se spolu se

svým třídním učitelem, který jim byl po celou hru „manažerem“, pustila do horlivého obchodování. A za co naše obchodnice vyplácely své stříbrňáky a zlaťáky? Především za práci v keramické a tkalcovské dílně. Také lovci svým týmům přinesly ne jeden stříbrňák. Informace, ty byly ve středověku ceněny nejvíce. Podle mapy orientačních běžců hráči hledali na tabulích rozmístěných v oboře informace ze života

Karla IV. a u obchodnic je pak směňovali za další přínos do svých třídních pokladnic. Poslední stříbrňáky byly k mání v zámecké salla terreně, kde paní Evža připravila módní přehlídku, pro tento den, jen papírovou. Stříbrňáky a zlaťáky rychle přibývaly, jednotlivé týmy pořizovaly první stavební díly mostu. Před započítím stavby je ještě čekal nelehký úkol v podobě vyplnění rodokmenu Karla IV. S chytrými telefony je vše hračka a i tento úkol byl splněn.

Prvních deset dílů mostu a vítězství získala 6.A, druhý byl tým 5.B a třetí v pořadí svůj most dostavěla 8.A. Odměnou jim budiž pohár v zámecké restauraci a vítězům výlet na Karlštejn.

Doufáme, že si hru všichni užívali a moc jim děkujeme za pomoc se stavbou Karlova mostu, vždyť i Karel IV. na to jistě nebyl sám...

***Dě-
ku-
jeme***

také všem obchodnicím, tkadlenám, keramičkám, lukostřelcům, panu králi, panu kastelánovi, paní Evže a všem třídním manažerům, bez nich by to opravdu nešlo.

27. - 30. 10. Podzimky
KOKOŘÍNSKO

Tentokrát nás vítr zavál směrem Kokořínsko a to do malého městečka zvaném Mšeno. Útočištěm se nám stala sokolovna, která byla tím pravým pro náš podzimní program. Tím bylo dostihové klání všeho druhu.

hlavy a batohy jsme mohli složit na ochozu tělocvičny. Někteří na vojenských palandách jiní na žíněnkách. Aby bylo ale na čem soutěžit, museli závodníci nejdříve vytvořit stáje a v různých soutěžích vydělat dostatek peněz.

To víte, dostihový svět není zrovna levný. Jedním z prvních úkolů bylo vytvořit SELFIE s předem daným pozadím, jako třeba BAGR, ČERVENÉ AUTO, RADNICE, ale třeba i POLICIE. Na prvotní seznámení se se Mšenem výborné. Po vydělaných prvních korunách se mohlo začít s dražbou nádherných plnokrevníků, klisen a hřebců. Jakmile bylo více koňů ve stáji, došlo na očekávané dostihy. Barel rodeo prověřilo nejednoho závodníka. Rovinový dostih vyvolal dokonce i šarvátku mezi samotnými jezdci, avšak závěrečný velký steeplechase dostih byl velice vyrovnaný, napříč věkem i silami závodníků a napínavý do poslední minuty. **V rámci relaxace a nabrání dostatku sil pro dostihy bylo podniknuto několik „vyjížděk“ do překrásných Kokořínských hvozdů. Jednou z dominant tohoto kraje je přírodní památka „POKLIČKY“ které neunikly našim zrakům. Dalšímu výjezdu podlehl i samotný hrad KOKOŘÍN.**

Cesty lemované převážně smíšenými lesy a nádherně vymalované podzimem byli zahrnuti desítkami skalních útvarů. Lepší roční období jsme si pro naši návštěvu nemohli vybrat. Díky zkušenostem všech účastníků se nikdo neztratil při návštěvě BLUDIŠTĚ. Dokonce ani nikdo neumřel hladu, byť k tomu díky Mílovi, v jednu chvíli nebylo daleko.

Po loňském úspěchu v MasterChef byl vyhlášen další ročník a opět velice vydařený. Jelikož jsme se ocitli v tělocvičně, kde jsme měli možnost vyzkoušet si všechny cvičební pomůcky včetně horolezecké stěny, každý si zde poměřil svoji kondičku a mnoho z dětí vypadalo, že nejdou vůbec unavit. **Velikým zpestřením bylo setkání s třemi mladými PARKOURISTY.** Ti nám velice ochotně ukázali kouzla lidské dokonalosti ukryté v saltech, přemetech, přeskocích a všeho co tato zábava přináší. Nechyběl ani 12. sněm kmene, na kterém bylo přiznáno několik OP a také přijati Michal a Patrik jako noví právoplatní členové. Celý prodloužený víkend byl přesně tím, čím má být aktivní odpočinek.

LISTOPAD

Schůzky:

Bláznivý Šawondin nápad s účastí na vánočních trzích na Veselém kopci odnesli všichni. Makali jsme na chlebových betlémech skoro na každé schůzce. Dokonce jsme uspořádali mimořádnou prodlouženou schůzku ve sváteční den 17. listopadu, až z toho byly zase další stížnosti našich milých obyvatel penzionu.

Skřítkové, když nám nepomáhali vyráběli závěsy z přírodnin na zkrášlení své klubovničky.

6. 11. BRAMBOROVÁ DRAKIÁDA

Letošní drakiáda vyšla datumově na první listopadový víkend. **Počasí nám moc nepřálo, co nám, spíše drakům, kterých konstrukce bývají z papíru a déšť, který nás celý den doprovázel, jim pěkně potřhal kabátky.** Přesto všechno se nás sešlo poměrně hodně. Někdy to vypadalo kolem kamen, jak v metru při dopravní špičce. Soutěžilo se o neoriginál-

Akce pro veřejnost
na podporu
Woodcraftu

nějšího draka, tak i o nejchutnější pokrm, letos základem byly brambory. I za lehkého deště draci létali a stoly se prohýbaly pod nánosem chutných jídel.

V dračí soutěži vyhrál tým Petra Moravce, jejichž drak možná letá nad Cholticemi dodnes, první cena byla dort v dračí podobě. V pokrmové soutěži vyhrála Markéta Rabová s vynikajícím bramborovým koláčem.

Dle slov Hedviky: „Takové příjemné přátelské posezení u kamen“.

PROSINEC

Schůzky:

Začátek prosince byl ještě ve znamení Veselého kopce. Kluci se vrhli na výrobu Ježíškova chléva hned ve 30-ti vydáních. Schůzky jsme proložili sem tam nějakou tou hrou s vyzkoušením šifrovaček, uzlování, poznávaček atd....

11. 12. Vánoční trhy na VESELÉM KOPCI

Tak jsem se konečně dočkala. A pak, že to nepůjde....

Čím začít, no akce to byla převeliká, ale jen pro „silné Trilobitáky“. Po skončení jsem prohlašovala: „Až mě příště něco podobného napadne, hned mě držte zpátky“.

Akce pro veřejnost na podporu Woodcraftu

Pravdou je, že počasí bylo opravdu nevyzpytatelné. Silný vítr, déšť a zima se podepsaly i na návštěvnosti. Zatímco dopoledne byl Veselý kopec plný a i u našeho stánku stála fronta, odpoledne se celý skanzen téměř vylidnil.

Naučili jsme se mnoho za pár hodin. Co všechno je třeba mít připraveno, abychom svůj stánek mohli rozložit se vším všudy od začátku akce a hlavně kdo co bude dělat. V tom jsou mezery. Já se svým pocitem, že vše strhnu, jsem zjistila, že to fakt nestrhnu. Všichni se moc snažili, ale moje nervozita se ne a ne uklidnit... *Vydělali jsme i s odměnami cca 10 000,- Kč a to je bezva a ostatní snad rychle všichni zapomeneme.*

A co jsme prodávali?

Chlebové betlémy, hačkované zvonečky, staročeské cukroví, kutelky, griliášová lízátka a škvarkové moučné placky, které jsme pekli na našich táborových kamnech.

17. 12. Vánoční BESÍDKA

„Tak jaképak bude letos písmenko?? A co ta barva..... zase žlutá?? Zelí tohle by platit nemělo. To bylo minulý rok.....“ Tak takhle se diskutovalo na jedné z prosincových schůzek. Jo není to jednoduché vybrat barvu a písmenko pro překvapení, kterým si zpestřujeme každoroční Vánoční Besídku. **Nicméně nakonec bylo díky hlasování zvoleno a odsouhlaseno „ČERNÉ – Ž“.** Než jsme ale každý rozbalil to svoje „černé – ž“ tak jsme se vydali, opět v hojném počtu, směr krmelec v Choltické oboře. Po naplnění útroby krmelce – který bychom měli zkusit na jaře nějak poopravit – jablíčky, kaštanů, tvrdým pečivem nebo mrkví, jsme se rozdělili do čtyř skupin. **V houští bylo rozmístěno papírové pexeso. Každý název měl někde ukryt svůj obrázek a bylo na šikovnosti a postřehu hledačů, kdo najde nejvíc dvojic. Ve finále šlo hlavně o to, se v mrazivém odpoledni trochu zahřát.**

Tak jako minulý rok, následovalo setkání s rodiči a přáteli v sále domova pro seniory. Zde nechybělo příjemné posezení s teplým nápojem a při zvuku Vánočních koled se všichni oddávali Vánoční pohodě. Dostatek cukroví od šikovných maminek a smích byl v celé místnosti. **Také jsme zde měli možnost zhlédnout další video z našeho tábora – díky Šawi, že jsi našla ten správný Flash disk ☺ - kde by nejspíš sošku Oscara získal malý Pepík. A pak nakonec přišlo ono rozbalení dárků. A opravdu bylo na co koukat. Tolik doma vyrobených výtvarů snad ještě nikdy nebylo. Vyhrála na plné čáře černá želva v několika podobách – plyšák, z marcipánu, z keramiky, drhaná z provázku či malovaná na papíře.** Dále byly mezi dary i žvýkačky, žebřík, židličky, žele, žárovky..... Co ještě dodat na závěr? Snad jen to, že je veliká radost dělat věci pro druhé a vidět druhé, jak z nich mají radost. A úplně nejvíc radostné je vidět, jak ti druzí „děti“, postupně začínají rozdávat radost pro radost druhých.

1. - 24. 12. Adventní hra
SVĚTÝLKA

Akce pro
veřejnost
na podporu
Woodcraftu

Další – 3. ročník adventní hry Světýlka. Zelí natočil s několika dalšími Trilobitáky reklamní video-upoutávku, kterou jsme vložili na náš facebook. Byla to pro všechny účastníky velká zábava. Celá hra probíhala obdobně jako v minulých letech. Hrajících dětí bylo okolo 60-ti. Na Štědrý den jsme se sešli pro nepřízeň počasí uvnitř sálu renesančního zámku a společně si se Zelím a Bivojem zazpívali. Během jedné hodiny rozdali 3 vánoční skřítkové všechny dárečky.

Byla tam opravdu milá vánoční nálada, kterou zajišťoval i pan starosta se svými dětmi, kteří nám všem připravili malé pohoštění.

